

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 1Csp/108/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123282851
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gargulová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2025:6123282851.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Jana Gargulová, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. A., nar. X.X.XXXX, trvale bytom B. XXXX/X, XXX XX A. C. D., právna zastúpený JUDr. Peter Vachan, s.r.o., Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, v konaní o zaplatenie 10.269,08 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanej sa priznáva plná náhrada trov konania.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník a to v lehote 60 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, podanou dňa 29.3.2023 na upomínacom súde a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 7.7.2023, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 9.122,47 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 24.03.2022 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00151653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní.

3. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 15.11.2016 Zmluvu č. 5121752009 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

4. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia

práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 26.06.2021 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy.

5. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 14 398,45 EUR. Úhrady žalovaného boli započítané nasledovne:

- na istinu suma 9 844,64 EUR,
- na zmluvný úrok suma 3 989,73 EUR,
- na úrok z omeškania suma – EUR,
- na poplatky suma 564,08 EUR.

6. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 10 988,87 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 9 555,36 EUR, z riadneho úroku vo výške 969,34 EUR, zo zmluvného úroku z omeškania do zosplatnenia vo výške 30,54 EUR, z úroku z omeškania po zosplatnení vo výške 362,13 EUR a z poplatkov vo výške 71,50 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky.

7. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal nasledujúce úhrady:

- platba vo výške 504,39 EUR zo dňa 11.01.2023.

8. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 10.269,08 EUR, pričom žalobca si s poukazom na uvedenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR uplatňuje pohľadávku v nasledujúcej štruktúre:

- istina vo výške 9 050,97 EUR
- riadny úrok vo výške 1 116,07 EUR predstavujúci úrok z istiny, aký by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí (X), ponížený o sumu úhrad vykonaných na tento úrok (Y), t.j. $5\ 105,80\ \text{EUR}\ (X) - 3\ 989,73\ \text{EUR}\ (Y) = 1\ 116,07\ \text{EUR}\ (Z)$. Výška úroku z istiny, aký by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí (X), je možné vypočítať tak, že od celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmysle Zmluvy o úvere odpočítame výšku poskytnutého úveru predstavujúcu výšku istiny a tiež poplatky, ktoré by bol povinný pri riadnom plnení veriteľovi uhradiť. Celkovú výšku poplatkov vypočítame ako súčin počtu mesačných splátok a výšky takto dohodnutého poplatku. Príkladný výpočet prikkladáme v prílohe.

- poplatky vo výške 71,50 EUR

- zmluvný úrok z omeškania do zosplatnenia vo výške 30,54 EUR

9. Zvyšnú časť pohľadávky si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

10. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 10 484,48 EUR pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 9 050,97 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 969,34 EUR, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 392,67 EUR, z neuhradených poplatkov vo výške 71,50 EUR.

11. Žalobca oznamuje súdu, že v časti D) formulára v rámci položky "Istina" uvádza súčet neuhradenej istiny úveru a neuhradených poplatkov.

12. S účinnosťou od 01.02.2013 je výška úrokov z omeškania určená nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. tak, že výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17, ktorý je obsiahnutý v právnej vete rozhodnutia: „v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania."

14. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 27.06.2021, t. j. dňom nasledujúcim po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti.

15. K žalobe žalobca predložil:

- platobnú históriu úverového účtu a výpis z úverového účtu žalovaného od 15.11.2016 do 21.3.2022,
- špecifikáciu postúpenej pohľadávky a príkladný výpočet nezaplateného úroku z istiny, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí,
- všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu účinné od 1.1.2015,
- produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery právneho predchodcu žalobcu účinné od 1.1.2015,
- sadzobník poplatkov SLSP, a.s. účinný od 1.10.2016,
- zmluva o postúpení pohľadávok č. 0201/2022/CE zo dňa 24.3.2022 uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom vrátane prílohy,
- oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.3.2022 adresované právnym predchodcom žalobcu žalovanému,
- výzva právneho predchodcu žalobcu zo dňa 20.12.2021 adresovaná žalovanému na splatenie celého úveru pred postúpením pohľadávky s kópiou nedoručenej zásielky z miesta trvalého pobytu žalovaného,
- výzva právneho predchodcu žalobcu zo dňa 25.5.2021 adresovaná žalovanému na splatenie dlžných splátok úveru pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru s kópiou nedoručenej zásielky z miesta trvalého pobytu žalovaného,
- zmluva o splátkovom úvere č. 5121752009 uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 15.11.2016 vrátane súhlasu s poistením úveru, štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere a informácii o RPMN,
- pokus o zmier zo dňa 14.3.2023 pred podaním žaloby adresovaný žalobcom žalovanému spolu s podacím hárkom,
- oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 27.6.2021 adresované právnym predchodcom žalobcu žalovanému o tom, že ku dňu 26.6.2021 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru s kópiou nedoručenej zásielky z miesta trvalého pobytu žalovaného.

16. Upomínací súd pôvodne vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 18.4.2023, ktorým žalobe vyhovel v celom rozsahu. Tento platobný rozkaz bol ex lege zrušený, nakoľko voči nemu žalovaný podal odpor, v ktorom uviedol, že Žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta.

17. Podľa názoru žalovaného zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,“ a tiež obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“

18. Zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru vo výške 25 632,84 Eur, keďže súčin mesačnej splátky a počtu splátok predstavuje sumu vo výške 25 633,92 Eur (96 x 267,02 €). Zároveň keďže do výpočtu RPMN nebolo zahrnuté poistné plnenie zmluva o úvere obsahuje aj nesprávny údaj o RPMN. Z uvedeného vyplýva, že zmluva o úvere je jednoznačne bezúročná a bez poplatkov.

19. Keďže podľa názoru žalovaných právny predchodca žalobcu nepostupoval pri skúmaní bonity s odbornou starostlivosťou nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a preto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a keďže došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, postúpenie pohľadávky je neplatný právny úkon, keďže v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa postúpila pohľadávka, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

20. Vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok, ktorá, ako vyplýva z poslednej judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozsudok vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG vs. Verbraucher Zentrale Nordrhein - Westfalen a ďalšie) má byť nevyhnutne odôvodnená. V tejto súvislosti žalovaní uvádzajú, že poslednú výzvu pred zosplatením ako aj vyhlásenie úveru za predčasne splatný treba považovať pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. V takom prípade žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a zároveň, tiež došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, keďže neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti.

21. Keďže žalobca nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimáciu.

22. Vo svojej žalobnej replike žalobca uviedol, že v Zmluve o úvere je hneď v časti I. Základné podmienky uvedená výška úrokovej sadzby (7,90 % p.a.) a podmienky jej uplatnenia (fixná do splatnosti úveru), ďalej výška úrokovej sadzby po zľave (5,90 % p.a.) a podmienky zľavy, ktoré sú vo zverejnení, ktoré je súčasťou zmluvy v zmysle časti III bod 1d) Zmluvy). Vyššie citovaná časť zákonného § 9 ods. 2 písm. j) ZoSU predpokladá situáciu, kedy dochádza za rôznych podmienok k zmene výšky úrokovej sadzby, prípadne je jej výška naviazaná na referenčnú úrokovú sadzbu a pod. (Referenčné sadzby počíta nezávislý subjekt, väčšinou ako ukazovateľ ceny úverových prostriedkov na rôznych trhoch. Môžu napríklad vyjadrovať náklady bánk na medzibankové úvery. Môžu však vyjadrovať i náklady bánk na získanie finančných prostriedkov z iných zdrojov, ako napríklad dôchodkových fondov, poisťovní a fondov peňažného trhu.). Nakoľko je v Zmluve o úvere dojednaná fixná úroková sadzba, žalobca bez ďalšieho tvrdí, že Zmluva o úvere obsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSU.

23. Pokiaľ ide o predpoklady použité na výpočet RPMN, tie sú upravené v § 19 a v prílohe k zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere (ďalej ako „ZoSU“). Úlohou predpokladov pre výpočet RPMN je určiť zložky, ktoré majú byť zahrnuté v celkových nákladoch spojených s úverom a zohľadnené pri výpočte RPMN a tiež zabezpečiť, aby bola RPMN počítaná konzistentne v záujme lepšej porovnateľnosti jednotlivých ponúk. Ide o predpoklady ako to, že úver bol čerpaný riadne, spotrebiteľ plní svoje zmluvné povinnosti včas a pod. Túto zákonnú požiadavku podľa názoru žalobcu plne napĺňa Zmluva o úvere v čl. I časť „predpoklady použité na výpočet RPMN“ pričom v rovnakom čl. Zmluvy o úvere sú uvedené aj údaje vstupujúce do výpočtu. Nikde v ZoSU sa nenachádza požiadavka na uvedenie vzorca výpočtu RPMN. Napokon, uvedený vzorec nie je pre priemerného spotrebiteľa zrozumiteľný a nemá preňho žiadnu výpovednú hodnotu. Výklad ustanovení ZoSÚ, v zmysle ktorého sa pod pojmom „predpoklady na výpočet RPMN“ rozumie aj vzorec na jeho výpočet podľa prílohy č. 2 ZoSÚ je nutné považovať za výklad contra legem. Zákonodarca v ZoSÚ prísne rozlišuje pojmy vzorec na výpočet RPMN a predpoklady na výpočet RPMN. Ak by mal byť náležitosťou zmluvy o úvere aj vzorec, bola by táto náležitosť uvedená medzi povinnými v § 9 ods. 2 ZoSÚ.

24. Predmetná Zmluva obsahuje informáciu o výške schváleného úveru, počte mesačných splátok, výške mesačných splátok, termínu prvej a poslednej splátky úveru, úrokovú sadzbu, ako aj celkovú čiastku ktorú mal žalovaný zaplatiť. Základná rovnica, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej, je obsiahnutá v prílohe č. 2. k ZoSÚ.

25. Ako vyplýva z uvedeného, veriteľ nie je v súlade so zákonnou úpravou oprávnený vypočítať RPMN iným spôsobom (a na základe iných predpokladov), ako podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 ZoSÚ a tiež predpokladov uvedených v § 19 ZoSÚ. Uvedené predpoklady boli v prejednávacom prípade pretavené do Zmluvy, a preto nemožno súhlasiť, že uvedenie predpokladov na výpočet RPMN v Zmluve absentovalo. Žalovaný v takom prípade pojem „predpoklady na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov“ vykladá extenzívne a nad rámec zákonného ustanovenia § 19 ZoSÚ, pričom takýto výklad je podľa názoru žalobcu výkladom „contra legem“ a žalobca sa s ním v žiadnom prípade nemôže stotožniť.

26. Pri výpočte celkovej čiastky spojenej s úverom je potrebné brať na zreteľ skutočnosť, že posledná splátka úveru je v súlade s čl. 5.5.3 Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, E., pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, tvorená zostatkom Pohľadávky Banky.

27. Žalovaný bol povinný uhradiť sumu 25.632,84 €, ktorá je uvedená v Zmluve o úvere a ktorá predstavuje súčet nasledovných položiek: Splátky splatné od 27.12.2016 do 27.11.2024 vo výške 267,02

€ v počte 95., pričom posledná 96. splátka v zmysle čl. 5.5.3 OP bola tvorená zostatkom úveru, ku dňu vyhotovenia zmluvy teda vo výške 265,94 €. Poistné do výpočtu celkových nákladov v takom prípade z dôvodu jeho fakultatívnosti nevstupuje - nie je teda povinné a úverovú zmluvu za rovnakých podmienok môže klient uzatvoriť aj bez dojednaného poistenia. Takto „fakultatívne“ koncipované poistenie potom v zmysle § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nie je zahrnuté do výpočtu celkových nákladov - podľa § 2 písm. g) ZoSU.

28. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 19.400 € , ktorý bol čerpaný dňa 15.11.2016. Úver mal žalovaný splácať formou 96. pravidelných mesačných splátok so splatnosťou vždy k 27. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 27.12.2016. Výška mesačnej splátky bola stanovená na sumu 267,02 € a Výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom Pohľadávky banky. Ročná percentuálna miera nákladov je 7,44 % (pri presnosti na dve desatinné miesta). Žalobca zastáva názor, že Zmluva o úvere obsahuje správnu výšku RPMN a celkovú čiastku spojenú s úverom.

29. Veriteľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver povinný brať do úvahy dobu na ktorú sa úver poskytuje (veriteľ zohľadňuje maximálne dobu splatnosti úveru , ktoré stanovuje Národná banka Slovenska), príjem spotrebiteľa (§ 7 ods. 1 ZoSU) a údaje o existujúcich záväzkoch získané z jedného alebo viacerých registrov (§ 7 ods. 16 ZoSU). Existujúce záväzky spotrebiteľa veriteľ overil dopytom do úverového registra. Výsledkom overenia bolo že spotrebiteľ mal v čase podania žiadosti o úver mesačné úverové zaťaženie v sume 658,33 €. Úverom, ktorý je predmetom tohto konania, bol v zmysle čl. II ods. 1 vyplatený splátkový úver s mesačnou splátkou vo výške 275,88 €, a preto veriteľ počítal pri posudzovaní bonity s mesačným úverovým zaťažením vo výške 382,33 €. Spotrebiteľ príjem vo výške 1.300,- €, ktorý bol overený na základe predložených dokumentov a na základe tejto skutočnosti akceptoval veriteľ príjem vo výške 1.300,- €. Žalobca predložil v prílohe Potvrdenie o príjme. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy paušálnu sumu vo výške 198,09 €. Ani v súčasnosti, po niekoľkonásobnom sprísnení podmienok poskytovania úverov, nie sú veritelia povinní žiadať preukazovanie konkrétnych mesačných nákladov (napríklad faktúrami za telefón, bývanie a pod.). Uvedené nie je realizované jednak z dôvodu zachovania transparentnosti – inak by žiadateľovi o úver postačovalo zatajiť existujúce výdavky na zlepšenie svojej platobnej kapacity a jednak z dôvodu relatívne častých zmien týchto nákladov v čase.

30. Výpočet disponibilného zostatku z príjmu bol teda realizovaný nasledovne:

$1.300,- \text{ € (príjem)} - 382,33 \text{ € (existujúce záväzky)} - 198,09 \text{ € (paušálna suma výdavkov)} = 719,58 \text{ €}$ - Disponibilný zostatok je vyšší ako splátka schvaľovaného úveru.

31. Proces overovania schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver prebieha vo väčšine prípadov v automatickom režime bez osobného vstupu zamestnanca banky. V prípade, ak má súd za to, že za zachovanie odbornej starostlivosti je možné považovať len tú situáciu, kedy veriteľ žiada preukázanie konkrétnych výdavkov spotrebiteľa, požadujeme, aby dopytoval Národnú banku Slovenska o zaujatie stanoviska k tejto otázke. Tá totiž vykonáva dohľad nad činnosťou bánk a žalobcovi je známe, že uplatňovanie paušálnych výdavkov je realizované aj v súčasnosti všetkými bankami na Slovensku, pričom takýto postup predpokladá aj Opatrenie, ktoré značne sprísnilo poskytovanie úverov.

32. Podľa čl. II ods. 7 Zmluvy o úvere „Ak dlžník pohľadávku banky nespláca riadne a včas, môže banka ... vyhlásiť mimoriadnu splatnosť...“ Postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovaným v čl. II ods. 7 Zmluvy o úvere. Postupca výzvou zo dňa 25.05.2021 vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok vo výške 1.299,20 € a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. K predmetnej výzve žalobca predložil vrátenú zásielku neprevzatú v odbernej lehote. Z predloženej špecifikácie uplatneného nároku je zrejmé, že žalovaný omeškané splátky neuhradil, a preto podaním zo dňa 27.06.2021 vyhlásil postupca mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 26.06.2021. K oznámeniu žalobca predložil vrátenú zásielku neprevzatú v odbernej lehote. Žalobca zastáva názor, že v spornom prípade došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti.

33. Žalobca uvádza, že Výzva pred zosplatením úveru a samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti NEMUSIA obligatórne obsahovať údaj o splátke, pre neuhradenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Takáto obsahová náležitosť týchto listín nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia. Existenciu takejto povinnosti žalobca odmieta. Povinnosť informovať dlžníka o splátke, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, nenachádzame v § 53 ods. 9 OZ, ktoré hovorí o povinnosti upozorniť dlžníka na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, pričom od tohto upozornenia do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti musí uplynúť minimálne 15 dní a zároveň o tom, že v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti musí byť dlžník v omeškaní minimálne tri mesiace v § 565 OZ, ktoré hovorí výlučne o povinnosti predčasnú splatnosť dohodnúť a ani v § 103 OZ, ktoré hovorí výlučne o osobitnom okamihu, od ktorého začne plynúť premlčacia doba. Okamih začiatku plynutia premlčacej doby v prípade sporu určuje vecne a miestne príslušný súd a nie veriteľ (napríklad označením splátky v listine, ktorú

zasiela dlžníkovi). Účelom týchto zákonných ustanovení je snaha zákonodarcu poskytnúť spotrebiteľovi v zmluvnom vzťahu dodatočnú ochranu. Tú realizuje cez

- zákaz žiadať zaplatenie celého zostatku dlhu pre akékoľvek omeškanie spotrebiteľa,
- zakotvením povinného omeškania trvajúceho aspoň tri mesiace v čase, kedy veriteľ žiada zaplatenie celého zostatku úveru,
- a tiež cez povinnosť veriteľa o úmysle žiadať zaplatenie celého zostatku úveru spotrebiteľa informovať, a tým spotrebiteľovi umožniť mu v lehote nie kratšej ako 15 dní vzniknutý dlh uhradiť a vyhnúť sa predčasnému zosplatneniu úveru.

34. Uvádzaním splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, nedôjde k naplneniu účelu zákona. Ide výlučne o snahu žalovaného, navodiť dojem, že postupca nekonal pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti v súlade so zákonom, hoci tak nepochybne konal. Výklad, ktorý sa snaží súdu podsunúť žalovaný preto považujeme za úplne vadný, bez akejkoľvek opory v znení zákona.

35. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu stanovuje ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to:

1/ výzvou zo dňa 25.05.2021, ku ktorej žalobca predložil vrátenú zásielku,

2/ výzvou označenou ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 27.06.2021, ku ktorej žalobca pripojil vrátenú zásielku,

3/ výzvou zo dňa 20.12.2021, ktorou bol žalovaný osobitne upozornený na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe, a ku ktorej žalobca predkladá podací hárok preukazujúci odoslanie a potvrdenie zo služby sledovania zásielok Slovenskej pošty o doručení.

36. Podmienkami pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sú nasledovné skutočnosti:

- Banka musí preukázateľne písomne vyzvať dlžníka na splnenie pohľadávky,
- Dlžník musí byť nepretržite viac než 90 v omeškaní s plnením svojho záväzku po odoslaní tejto výzvy na úhradu.

37. Zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu a dlžník bol výzvou zo dňa 20.12.2021 vyzvaný na splnenie pohľadávky vo výške 11.478,96 €. Nemožno mať teda pochybnosti o 90 dňovom nepretržitom omeškaní dlžníka, pričom toto omeškania trvalo aj po odoslaní tejto výzvy na úhradu. Predmetný prípad zároveň predstavuje výnimku z obmedzenia banky postúpiť pohľadávku nakoľko súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR dňa 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017. Na základe uvedeného považuje žalobca za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu § 92 ods. 8 ZoB.

38. K doručovaniu žalobca uvádza, že je právne irelevantné, či žalovaný zásielky aj skutočne prevzal, nakoľko pri hmotnoprávných úkonoch platí podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí tzv. teória dôjdenia, v zmysle ktorej sa nevyžaduje, aby bol úkon aj reálne doručený, ale postačuje, že sa dostal do dispozičnej sféry adresáta.

39. Podľa čl. 6.5 Všeobecných obchodných podmienok: „Banka používa na doručovanie písomností Klientovi kontaktné údaje, ktoré klient banke oznámil.“

40. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020 a citového ustanovenia Všeobecných obchodných podmienok je preto potrebné dospieť k záveru, že zásielka sa dostala do dispozičnej sféry adresáta, nakoľko bola nesporne odosielaná na adresu, ktorú ak účastník zmluvy vymedzil ako svoju dispozičnú sféru.

41. Žalovaný vo svojej duplike uviedol, že spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje

vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ, t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Žalobca síce preveril úverovú zaťaženosť v príslušnom registri, nepreveril, alebo nezískal však hodnoverné informácie o výdavkoch žalovaného na živobytie, ubytovanie, strava, náklady na energie, a keďže pri uvádzanom príjme poskytol žalovanému úver, jednoznačne nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Podľa názoru žalovaného právny predchodca žalobcu nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keďže si nepreveril aká suma ostáva žalovanému k dispozícii po odpočítaní všetkých nákladov na živobytie.

42. Sankcia uvedená v § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu zmluvy o úvere má za následok, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za neplatné.

43. Žalobca vo svojom vyjadrení uvádza, že RPMN je uvedená v súlade so zákonom, pretože žalobcu oznamuje výšku poslednej splátky pred splatením úveru. Zo zmluvy o úvere však musí spotrebiteľ jednoznačne vedieť koľko splátok uhradí a v akej výške, uvedený postup ktorý uvádza žalobca však v danej zmluve absentuje čo je v rozpore s § 4 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy. Informácia, že posledná splátka je v alikvotnej výške úveru je obsiahnutá iba v bode 5.5.3 úverových podmienok, ktoré neboli žalovanými podpísané, a teda nemôžu byť súčasťou zmluvy o úvere.

44. Prostriedky procesného útoku žalobcu, podľa ktorého posledná mesačná splátka bude oznámená pred splatením úveru, zakladajú neplatnosť zmluvy o úvere v časti mesačnej splátky, ktorá je v zmluve jednoznačne uvedená vo výške 267,02 Eur.

45. Nesprávne uvedenie výšky anuitnej splátky úveru je potrebné posúdiť tak, ako by úverová zmluva informáciu o výške splátky úveru ako svoju základnú náležitosť neobsahovala vôbec, čo potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Bratislava zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 6Co/203/2018.

46. Zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru vo výške 25 632,84 Eur, keďže súčin mesačnej splátky a počtu splátok predstavuje sumu vo výške 25 633,92 Eur (96 x 267,02). Zároveň keďže do výpočtu RPMN nebolo zahrnuté poisťné plnenie zmluva o úvere obsahuje aj nesprávny údaj o RPMN.

47. Z dikcie § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu zmluvy daného ustanovenia vyplýva, že obligatórnou náležitosťou nie je len uvedenie úrokovej sadzby, ale aj ďalších náležitostí vzťahujúcich sa k úrokovej sadzbe. Informácia spotrebiteľa o úrokoch, resp. o úrokovej sadzbe a poplatkoch prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Vo fixnej úrokovej sadzbe do splatnosti vo výške 5,90 % bola zohľadnená zľava z úrokovej sadzby vo výške a za podmienok uvedených vo zverejnení. Z uvedeného vyplýva, že podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby boli obsiahnuté vo zverejnení, zo strany žalobcu nebolo predložené žiadne zverejnenie a preto zmluva neobsahuje obligatórnú náležitosť a to podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby.

48. Obligatórnou náležitosťou v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu zmluvy bola aj ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

49. Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí z 23. mája 2013, č. k. IV. ÚS 71/2013-36 uviedol, že k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v prípade, keď sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona. Zákonodarca vo vyššie uvedenej dôvodovej správe používa pojem výpočet RPMN a podľa názoru žalovaného pod pojmom predpoklady použité na výpočet RPMN, treba jednoznačne chápať veličiny dosadené do vzorca na výpočet RPMN, ktorý tvorí prílohu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Slovnú formuláciu uvedenú v Informácii o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) zo dňa 23.07.2013 v znení: „Úver bol poskytnutý okamžite a v plnej výške, Dlžník bude plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách uvedených v Úverovej zmluve. Dohodnutý typ a výška Úrokovej sadzby platí až do Konečnej splatnosti Úveru za predpokladu, že Dlžník počas celého obdobia trvania Úverového vzťahu spĺňa podmienky pre poskytnutie zľavy z Úrokovej sadzby uvedené vo zverejnení“ nemožno považovať

za predpoklady použité na výpočet RPMN, pretože z tejto formulácie nie je zrejmé aké predpoklady boli použité na výpočet RPMN a teda takéto znenie predpokladov nenapĺňa dikciu daného ustanovenia.

50. Zmluva nevymedzuje ani všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Je pritom pravdou, že veriteľ nemá povinnosť v zmluve uvádzať konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, ani v zmluve tieto predpoklady špeciálne označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN ako to vyplýva aj zo záverov rozhodnutia NS SR zo dňa 24.02.2021, sp. zn. 7Cdo/183/2020, publikovaného v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R 86/2021.

51. Keďže v danej zmluve o úvere nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN prostredníctvom reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery, zmluva o úvere neobsahuje ďalšiu povinnú náležitosť a preto je bezúročná a bez poplatkov.

52. Súd je pri rozhodovaní o akejkoľvek žalobe vždy povinný skúmať existenciu aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, a to aj ak ju v konaní nikto nenamieta. Aktívna legitímácia je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadne z účastníkov nenapáda (Rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29.6.2010). Opomenutie vyriešenia kardinálnej otázky, akou je otázka existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offo viazaný, protirečí obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovanú čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantované čl. 6 ods.1 dohovoru (Nálezu ÚS SR zo dňa 12.12.2017 sp. zn. I.ÚS 407/2016). Pokiaľ sa súd k tejto otázke aj výslovne nevyjadrí, neznamená to, že sa s ňou nevysporiadal. Aktívna vecná legitímácia predstavuje také právne postavenie žalobcu, na základe ktorého mu podľa hmotného práva patrí žalobou uplatnené právo (nárok) alebo na základe ktorého má procesné právo uplatniť na súde žalovaný nárok. Žalobca má povinnosť uniesť v súvislosti s aktívnou vecnou legitímáciou bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu. Bremeno tvrdenia žalobca unesie už tým, že si určitý nárok uplatní na súde, aj pokiaľ túto skutočnosť výslovne v žalobe neuvedie. Žalobcu zaťažuje tiež povinnosť toto svoje tvrdenie v konaní preukázať, nakoľko je to žalobca, kto z tohto tvrdenia vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky.

53. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne.

54. V súvislosti so skúmaním aktívnej vecnej legitímácie je súd povinný ex offo skúmať, aj či došlo k postúpeniu pohľadávky po termíne konečnej splatnosti úveru, resp. po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a či boli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, má to za následok neplatnosť postúpenia v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017)

55. V danom prípade právny predchodca žalobcu Výzvou pred zosplatením zo dňa 25.05.2021, ktorý možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Zásielka sa vrátila 16.06.2021 ako neprevzatá v odbernej lehote, a teda vzhľadom na fikciu doručenia sa zásielka považuje za doručenie dňa 16.06.2021. 15 dňová lehota na dobrovoľné plnenie uplynula dňa 01.07.2021, preto právny predchodca žalobcu mohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru až ku dňu 15.07.2021, právny predchodca žalobcu teda v rozpore s ustanovením § 53 ods. 9 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru počas plynutia 15 dňovej lehoty na dobrovoľné plnenie, dňa 27.06.2021.

56. Ako bolo uvedené vyššie, účinné uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 OZ je v prípade spotrebiteľov podmienené splnením zákonných podmienok zakotvených v § 53 ods. 9 OZ v zmysle ktorého je nevyhnutné, aby v lehote nie kratšej ako 15 dní pred uplatnením svojho práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné (pozri Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax, Eurounion, máj 2015, komentár k § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka).“

57. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, čo je v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a teda neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a v konečnom dôsledku je zmluva o postúpení pohľadávky neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

58. Súd vykonal dokazovanie na základe všetkých vyššie uvedených žalobcom predložených listinných dôkazov a zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

59. Spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., ako právny predchodca žalobcu, uzatvorila so žalovaným dňa 15.11.2016 zmluvu o splátkovom úvere č. 5121752009, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebného úveru vo výške 19.400,- eur. Žalovaný sa tento úver zaviazal splácať v 96 pravidelných mesačných splátkach vo výške 267,02 eur so splatnosťou prvej splátky dňa 27.12.2016 a konečnou splatnosťou úveru 27.11.2024. V zmluve je uvedené RPMN 7,44 %, priemerná RPMN 9,22 %, úroková sadzba po zohľadnení zľavy 5,90 %, odplata podľa OZ 8,13 % a celková čiastka spojená s úverom vo výške 25.632,84 €. Zároveň bolo samostatne dojednané poistenie tohto úveru za mesačný poplatok vo výške 11,74 € splatný spolu so splátkou úveru. Tento úver bol zároveň použitý aj na splatenie splátkového úveru č. 5111303947 v A. A., E. s aktuálnym záväzkom vo výške 18.706,74 €.

60. Žalovaný si svoju zmluvnú povinnosť neplnil riadne a včas, čím sa dostal do omeškania, kvôli čomu právny predchodca žalobcu dňa 25.5.2021 vyzval dlžníka – žalovaného na uhradenie dlžných splátok v lehote 15 od doručenia výzvy pod následkom zosplatnenia celého úveru. Následne listom zo dňa 27.6.2021 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 26.6.2021 a požiadal žalovaného uhradiť celý dlh. Listom zo dňa 20.12.2021 právny predchodca žalobcu ešte upozornil žalovaného na možnosť postúpenia už splatnej pohľadávky tretej osobe.

61. Žalovaný všetky tieto písomnosti osobne neprevzal, pretože zásielky boli právnenému predchodcovi žalobcu vrátené z adresy žalovaného uvedenej v predmetnej zmluve o úvere ako neprevzaté v odbernej lehote.

62. Právny predchodca žalobcu následne pohľadávku vyplývajúcu z predmetného úveru voči žalovanému zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0201/2022/CE zo dňa 24.3.2022 postúpil na súčasného žalobcu, pričom žalovaný od postúpenia pohľadávky vykonal úhrady, celkovej výške 1.236,25 € a to nasledovne: 20.09.2023 - 346,15 € a 15.12.2023 - 890,10 €.

63. Z dôvodu týchto čiastočných úhrad zo strany žalovaného vzal žalobca podaním zo dňa 11.4.2024 žalobu čiastočne späť v časti istiny vo výške 1.236,25 €, kvôli čomu súd výrokom č. I rozsudku zo dňa 19.4.2024 konanie v tejto časti zastavil v zmysle § 145 ods. 1 C.s.p..

64. Predmetom konania tak zostala suma vo výške 9.248,23 € spolu s vyčísleným úrokom z omeškania 1.153,24 € a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.814,72 € od 16.12.2023 do zaplatenia.

65. Do postúpenia pohľadávky žalovaný vykonal čiastočné úhrady úveru v celkovej výške 14.398,45 EUR, z ktorých bolo započítaných na istinu suma 9.844,64 EUR, na zmluvný úrok suma 3.989,73 EUR a na poplatky (za poistenie) suma 564,08 EUR. Tieto skutočnosti vyplynuli z vyjadrenia žalobcu a boli preukázané výpisom z úverového účtu a platobnou históriou úverového účtu žalovaného.

66. V zmysle žalobcom predložených potvrdení o doručovaní boli všetky zásielky právneho predchodcu žalobcu žalovanému doručované na adresu B. XXXX/X, XXX XX A. C. D., pričom žalovaný zmaril ich doručenie tým, že doručované zásielky neprevzal v odbernej lehote. V prípade, ak by sa žalovaný na uvedenej adrese nezdržoval, alebo na uvedenej adrese nemal poštovú schránku, teda zásielky by neboli zasielané na správnu adresu, vrátili by sa s poznámkou adresát neznámy. Nesporne tak boli doručované na správnu adresu, pretože táto adresa bola žalovaným uvedená v predmetnej zmluve o úvere, jedná sa o jeho adresu trvalého pobytu a v priebehu zmluvného vzťahu nedošlo k oznámeniu zmeny tejto adresy zo strany žalovaného jeho veriteľovi, či žalobcovi.

67. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 15.12.2020 sp. zn. 5Cdo/36/2020 uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR č. 1/2021 pod č. R 4/2021, v ktorom dovolací súd ustálil, že ustanoveniu § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neodporuje a zásade zmluvnej voľnosti zodpovedá aj dohoda spotrebiteľa a veriteľa v spotrebiteľskej zmluve o tom, že pri doručovaní zásielky spotrebiteľovi sa môže uplatniť fikcia doručenia zásielky na poslednú známu adresu spotrebiteľa. Vychádzajúc z právneho názoru dovolacieho súdu potom nie je možné konštatovať, že doručovanie na adresu inú než je adresa trvalého pobytu dlžníka bude mať vždy za následok neúčinné doručenie. Pokiaľ sám žalovaný pôvodnému veriteľovi oznámil adresu na doručovanie, ktorá sa nezhoduje s adresou trvalého pobytu, pôvodný veriteľ by logicky nemal žiaden rozumný dôvod na to, aby mu písomnosti doručoval na adresu trvalého pobytu, ak sa tam žalovaný nezdržiava, ale zdržiava sa na inej adrese.

68. V danom konkrétnom prípade, aj keď žalovaný tvrdil, že sa na uvedenej adrese nezdržoval, pretože pracoval v zahraničí, bolo zo strany právneho predchodcu jednoznačne platne uplatnená fikcia doručenia v zmysle príslušných ustanovení čl. 6.5 Všeobecných obchodných podmienok. Tým bola dodržaná judikatúrou špecifikovaná „teória dôjdenia“ vyplývajúca z § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej sa nevyžaduje, aby bol úkon aj reálne doručený, ale postačuje, že sa dostal do dispozičnej sféry adresáta. Táto dispozičná sféra žalovaného je v tomto prípade jednoznačne adresa jeho trvalého pobytu, ktorá sa zhoduje s adresou na doručovanie písomností uvedenou v predmetnej úverovej zmluve. Žalovaný nepreukázal súdu žiadnym spôsobom, že by bolo v priebehu trvania úverového vzťahu z jeho strany došlo k oznámeniu zmeny tejto doručovacej adresy. Skutočnosť, že sa v čase doručovania predmetných písomností na uvedenej adrese reálne nezdržoval, je potrebné v tomto prípade pripísať na škodu žalovaného, pretože mal možnosť si reálne doručenie zabezpečiť rôznymi inými spôsobmi (elektronické doručovanie, splnomocnenec na doručovanie, atď.).

69. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 19.4.2024 tak, že konanie čiastočne zastavil a vo zvyšnej časti súd žalobe vyhovel. Tento rozsudok bol po odvolaní žalovaného vo vyhovujúcej časti zrušený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 8CoCsp/25/2024-313 zo dňa 26.5.2025. V tomto odvolací súd vyjadril pre súd prvej inštancie záväzný právny názor spočívajúci vo viacerých kľúčových otázkach.

70. Z § 556 a § 53 ods. 9 OZ vyplývajú podmienky, za ktorých môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ktorými sú v zmysle § 565 OZ: 1. možnosť straty výhody splátok bola výslovne určená v dohode medzi veriteľom a dlžníkom alebo v súdnom rozhodnutí, 2. dlžník nesplní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti a 3. veriteľ požiadala dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, k vyššie uvedeným podmienkam pristupujú ešte ďalšie dve podmienky v zmysle § 53 ods. 9 OZ, a to: 1. veriteľ má právo na tzv. stratu výhody splátok (možnosť požadovať zaplatenie celého dlhu naraz pred jeho konečnou splatnosťou) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a 2. veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

71. Podmienkou účinného zosplatnenia úveru teda je, že veriteľ pred zosplatnením pohľadávky má povinnosť upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie (výkon) tohto práva. Upozornenie veriteľa vo vzťahu k spotrebiteľovi na uplatnenie práva podľa § 565 OZ je teda podmienkou pre účinný výkon tohto práva. Ak táto podmienka nie je splnená, je zosplatnenie neúčinné a veriteľ nemá právo na zaplatenie celého dlhu naraz. V tej súvislosti odvolací súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.1.2024, z ktorého záverov vyplýva, že „v zosplatnení (vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru) nemusí byť uvedená splátka, ktorá zosplatnenie vyvolala, ale vo výzve na úhradu pred zosplatnením (§ 53 ods. 9 OZ) musí byť uvedené, s ktorou konkrétnou splátkou je dlžník v omeškaní“. Tiež poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.9.2024, v ktorom tento uviedol, že „neuviedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle § 53 ods. 9 OZ, malo za následok neplatnosť zosplatnenia úveru v zmysle § 565 OZ, ako aj absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na tretiu osobu v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, v dôsledku čoho odvolací súd správne skonštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore“.

72. Povinnosťou súdu v ďalšom konaní bude preto skúmať, či pôvodný veriteľ využil svoje právo v zmysle § 565 OZ predčasne zosplatniť úver do splatnosti najbližšej splátky po uplynutí lehoty troch mesiacov od omeškanej splátky, ktorá sa stala splatnou dňa 27.2.2021. Súd teda bude skúmať, či právny predchodca veriteľa predčasne zosplatnil úver do 26.6.2021 vrátane, keďže najbližšou splatnou splátkou po uplynutí trojmesačnej lehoty od 27.2.2021 bola splátka splatná dňa 27.6.2021 (začiatok omeškania 28.2.2021, trojmesačná lehota uplynula dňa 28.5.2021, najbližšie splatná splátka dňa 26.6.2021).

73. Odvolací súd taktiež ustálil, že nebolo preukázané, že žalobca zisťoval náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa. Ak žalovaná uviedla životné potreby v sume 198,- Eur, žalobca nepreukázal, že výšku týchto výdavkov overoval. Vynaloženie odbornej starostlivosti bol žalobca ako veriteľ povinný hodnoverne preukázať, vo vzťahu k tejto povinnosti však neunesol dôkazné bremeno.

74. Tiež bude úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci dôsledne skúmať všetky vyššie uvedené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky voči žalovanej na žalobcu a v závislosti od výsledkov vykonaného dokazovania posúdiť aktívnu legitímáciu žalobcu a vo veci opätovne rozhodnúť. Bude vychádzať z toho, že pre platné postúpenie pohľadávky sa vyžaduje výzva pre žalovanú ako dlžníčku na úhradu omeškanej splátky s jej konkretizáciou pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 OZ a jej doručenie do dispozičnej sféry žalovanej, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti

úveru za splnenia podmienok v zmysle § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ a jeho doručenie do dispozičnej sféry žalovanej, výzva banky pre žalovanú ako dlžníčku na plnenie pred postúpením v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a jej doručenia do dispozičnej sféry žalovanej a nakoniec zmluva o postúpení pohľadávky. Až po prípadnom vyhodnotení súdu prvej inštancie, že žalobca je v spore aktívne legitimovaný, bude úlohou súdu skúmať posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ako aj, či je v úverovej zmluve (ne)správne uvedená hodnota RPMN.

75. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

76. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

77. Podľa § 503 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. (2) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

78. Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

79. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

80. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

81. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

82. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so

zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

83. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

84. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

85. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom

86. Podľa § 11 ods. 1, 2 cit. zák. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

87. Po vykonanom dokazovaní, riadiac sa záväzným právnym názorom odvolacieho súdu, súd konštatuje, že žaloba nie je dôvodná v celom rozsahu.

88. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi stranami sporu bola uzatvorená vyššie popísaná zmluva o úvere, ktorá je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa všeobecných ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejme aj v danej veci.

89. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému spotrebiteľský poskytnutý úver vo výške 19.400 eur a súd mal preukázané, že z tohto úveru žalovaný splatil iba časť, pričom neplnil splátky riadne a včas, kvôli čomu došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru zo strany jeho pôvodného veriteľa.

90. Žalovaný preukázateľne tento vyššie popísaný úver riadne a včas nesplácal splátkami dojednanými v zmluve, kvôli čomu zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti tohto úveru a to v zmysle dojednaných zmluvných podmienok tohto úveru. Následne pôvodný veriteľ pohľadávky mal túto postúpiť na súčasného žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0201/2022/CE zo dňa 24.3.2022.

91. Vychádzajúc z názoru odvolacieho súdu vyjadreného vyššie súd konštatuje, že z judikatúry Najvyššieho súdu SR vyplýva, že vo výzve veriteľa dlžníkovi pred zosplatením úveru podľa § 53 ods. 9 OZ má byť uvedená aj presná splátka, pre ktorú má dôjsť k zosplateniu úveru. Napriek tomu, že táto povinnosť nevyplýva veriteľovi priamo zo zákona, tak odvolací súd ako aj Najvyšší súd SR uzavreli, že uvedenie tejto splátky v tejto výzve je nevyhnutné pre určitosť takéhoto právneho úkonu a pre možnosť spotrebiteľa presne určiť začiatok plynutia premlčacej doby.

92. Vo výzve zo dňa 25.5.2021 podľa § 59 ods. 3 OZ v tomto prípade (č.l. 52 spisu) však absentuje uvedenie konkrétnej splátky, pre omeškanie s ktorou veriteľ dlžníka upozorňuje na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého úveru. V tejto výzve je iba uvedené, že „ku dňu 25.5.2021 je dlžník v omeškaní so plácaním pohľadávky banky vo výške 1.299,20 €.“ Dlžník bol upozornený, že ak dlžnú sumu neuhradí, tak banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru. Nespomínajú sa tu žiadne konkrétne splátky, ich splatnosť, ani ich jednotlivá výška.

93. Z dôvodu absencie označenia konkrétnej splátky vo výzve podľa § 53 ods. 9 OZ je potrebné túto výzvu považovať za neurčitú, a teda za neplatnú. Následne je možné konštatovať, že následné zosplatenie celého úveru bolo taktiež neplatné, keďže neboli dodržané zákonné náležitosti zosplatenia.

94. V neposlednom rade je potrebné podľa názoru odvolacieho súdu konštatovať, že podľa vyjadrenia žalobcu bol úver zosplatený pre splátku splatnú dňa 27.2.2021, teda podľa § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ mohol byť úver zosplatený do splatnosti splátky splatnej po troch mesiacov od splatnosti predmetnej splátky, teda do dňa 26.6.2021. K zosplateniu úveru došlo však až dňa 27.6.2021 (č.l. 25 spisu), teda po uplynutí splatnosti splátky splatnej po troch mesiacov od splatnosti splátky, pre ktorú malo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Zosplatenie je preto neplatné aj kvôli nedodržaniu týchto jeho zákonných náležitostí.

95. V zmysle vyššie uvedeného súd konštatuje, že nemohlo dôjsť zo strany právneho predchodcu žalobcu k platnému mimoriadnemu zosplateniu celého úveru pred jeho dojednanou zročnosťou, preto postúpenie takéhoto nezosplateného bankového úveru na nebankový subjekt je neplatné v zmysle § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. a podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pohľadávka bola postúpená ešte pred termínom konečnej splatnosti úveru, pričom v zmysle vyššie uvedeného sa pohľadávka nemohla stať predčasne splatnou pred týmto termínom. Z uvedeného súd konštatuje neplatnosť samotného postúpenia predmetnej uplatnenej pohľadávky na súčasného žalobcu, pretože v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia nemohol subjekt oprávnený poskytovať bankové úvery postúpiť nesplattnú pohľadávku na nebankový subjekt, ktorým žalobca bezpochybné je. Keďže nedošlo k platnému postúpeniu predmetnej uplatnenej pohľadávky na súčasného žalobcu, tak súd musí na jeho strane konštatovať nedostatok aktívnej vecnej legitímácie v spore, čo má za následok zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

96. Súd pre teoretické objasnenie vecnej legitímácie odkazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009, v ktorom je jednoznačne uvedené, že: „Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal“.

97. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené právne argumenty súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

98. Pre kompletnosť súd uvádza, že ďalšími argumentami žalobcu a žalovaného sa nezaoberal, nakoľko nedostatok aktívnej vecnej legitímácie má sám osebe za následok zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

99. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

100. O trovách konania súd rozhodol podľa vyššie citovaného § 255 ods. 1 C.s.p. a priznal žalovanému právo na plnú náhradu trov konania, nakoľko mal úspech v celom uplatnenom žalovanom nároku.

101. O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. a to v lehote 60 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP (viď. vyššie), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.